

Sygn. akt I C 209/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant prot. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 lipca 2018 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa R. M.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę 18946,27 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda R. M. 9093,01 zł (dziewięć tysięcy dziewięćdziesiąt trzy złote 01/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 18 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda 474,88 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku 228,61 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powód R. M. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej 18 946,27 zł z odsetkami ustawowymi od 26 czerwca 2014r. W uzasadnieniu podał, że powód posiada ubezpieczenie u pozwanego w zakresie naprawy autocasco samochodu osobowego marki H. (...) nr rej. (...). Wskutek zdarzenia z 24 maja 2014r. tj. intensywnych opadów gradu doszło do uszkodzenia pojazdu powoda. Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej, która w postępowaniu likwidacyjnym określiła koszty usunięcia skutków gradobicia na 7722,19 zł. Powód zlecił wykonanie prywatnej kalkulacji naprawy mgr inż. M. K., który ustalił koszt naprawy na 22048,46 zł oraz ubytek wartości rynkowej pojazdu spowodowanego uszkodzeniami na 4600 zł.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa, przyznając fakt zaistnienia szkody, objęcia samochodu powoda ochroną ubezpieczeniową z tytułu umowy ubezpieczenia autocasco oraz podnosząc, że pozwany wypłacił powodowi kwotę 7 722,19 zł stanowiącą całkowitą wartość szkody poniesionej przez powoda. Ponadto pozwany sprzeciwił się żądaniu zapłaty 4600 zł, zarzucając że umowa łącząca strony nie przewiduje odpowiedzialności pozwanej w związku z takim ryzykiem ubezpieczeniowym.

Bezspornym w sprawie było, że:

Powód zakupił w dniu 6 kwietnia 2014r. samochód osobowy marki H. (...) nr rej. (...). Pozwana udzielała ochrony ubezpieczeniowej w ramach dobrowolnej umowy ubezpieczeniowa autocasco dla klienta korporacyjnego zawartej

pomiędzy (...) S.A. a (...) dotyczącej wyżej wymienionego pojazdu, którego użytkownikiem był powód na okres od 9 kwietnia 2014r. do 8 kwietnia 2014r.

Samochód ten uległ uszkodzeniu 24 maja 2014r. na skutek intensywnych opadów gradu.

Strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność, dokonała likwidacji szkody i wypłaciła powodowi odszkodowanie w wysokości 7 722,19 zł. Pozwana przyjęła, że naprawienie samochodu w technologii S. jest wystarczające i powoduje pełną likwidację szkody.

Powód zlecił wykonanie prywatnej kalkulacji naprawy mgr inż. M. K., który ustalił koszt naprawy na 22048,46 zł netto oraz ubytek wartości rynkowej pojazdu spowodowanego uszkodzeniami na 4600 zł. Powód nie przedłożył rachunków dokumentujących poniesione koszty naprawy.

Sąd ustalił ponadto następujący stan faktyczny:

W wyniku zdarzenia z 24 maja 2014r. uszkodzeniu uległy elementy pojazdu zakwalifikowane do wymiany tj. pokrywa komory silnika, dach pojazdu, pokrywa komory bagażnika z uwagi na znaczną ilość wgnieceń – 74 szt.

Uszkodzeniu uległy następujące elementy pojazdu, które zakwalifikowano do naprawy metodą S.:

- płat dachu lewy – 12 wgnieceń;
- płat dachu prawy – 2 wgniecenia;
- błotnik tylny lewy – 13 wgnieceń;
- błotnik tylny prawy – 7 wgnieceń;
- drzwi tylne lewe – 2 wgniecenia;
- drzwi przednie lewe – 1 wgniecenie.

Do kalkulacji szkody zgodnie z OWU AC przyjęto:

- stawkę za 1 roboczogodzinę za roboty blacharskie, lakiernicze mechaniczne i elektryczne stosowane w miejscu zamieszkania powoda w wysokości 100 zł netto;
- normy czasowe operacji naprawczych określone przez producenta pojazdu;
- system informatyczny A. do wyliczania szkód;
- ceny oryginalnych części serwisowych oznaczonych symbolem O;
- ceny części oryginalnych oznaczonych symbolem Q;
- ceny części porównywalnej jakości oznaczonej symbolem P.

Kalkulacja szkody w wariantcie optymalnym z użyciem części oryginalnych serwisowych oraz części oryginalnych o jakości Q i zamiennych o jakości P wyniosła 16815,20 zł netto, w tym koszt części zamiennych 7787,58 zł netto. Zgodnie z raportem optymalizacji części na dzień 15 maja 2014r. dostępne były części oryginalne oraz części zamienne o jakości Q i P, w tym:

- maska silnika jakoś P – 704 zł, (podczas gdy oryginalna kosztowała 1530 zł);
- uszczelka szyby czołowej jakoś Q - 56,06 zł, (podczas gdy oryginalna kosztowała 98 zł);

- uszczelka dolna szyby czołowej jakoś Q - 29,10 zł, (podczas gdy oryginalna kosztowała 33 zł);
- listwa ozdobna G szyby czołowej jakoś Q - 26,84 zł, (podczas gdy oryginalna kosztowała 110 zł).

Pozostałe części z uwagi na brak zamienników uwzględnione w kosztorysie nr 2 obejmowały ceny części oryginalnych serwisowych.

Dowód:

- opinia biegłego inż. J. Z. k. 81 – 94 akt,
- opinia uzupełniająca k. 166 – 195, w szczególności kalkulacja naprawy nr 2 k. 180 – 188 oraz raport optymalizacji części do kalkulacji k. 178.
- ustne wyjaśnienia do opinii k. 202.

Umowa ubezpieczenia zawarta na podstawie umowy generalnej zawartej pomiędzy (...) leasing SA z 9 kwietnia 2014 r. zawierała wariant likwidacji szkody – Warsztat z opcją serwisową, na sumę ubezpieczenia 80407 zł bez VAT.

Pismem z dnia 18 sierpnia 2014r. strona pozwana w odpowiedzi na pismo powoda z 7 lipca 2014r. podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko.

Dowód:

- certyfikat (...) k. 14;
- pismo strony pozwanej k. 45.

Zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia (...) auto korporacyjne AC ustalonymi uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 9 października 2013 r.:

- § 2 Przez pojęcia użyte w OWU rozumie się:

- **części oryginalne serwisowe** – części zamienne produkowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi ustalonymi przez producenta pojazdu danej marki, rekomendowane przez producenta tego pojazdu i dystrybuowane w autoryzowanych przez producenta pojazdu punktach sprzedaży;
- **części oryginalne** – części zamienne produkowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi ustalonymi przez producenta pojazdu danej marki, których producent zaświadcza, że zostały wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi producenta tego pojazdu i są tej samej jakości co części stosowane do montażu pojazdu przez jego producenta, dostępne w ofercie dostawców niezależnych od producenta pojazdu;
- **części porównywalnej jakości** – części zamienne, których producent zaświadcza, że są tej samej jakości co części stosowane do montażu pojazdu danej marki przez jego producenta;

- § 24 ust. 1 OWU w przypadku szkody częściowej (...) sporządza lub zleca sporządzenie kalkulacji kosztów naprawy lub protokołu szkody, w którym uwzględniane są uszkodzenia pojazdu wynikające z wypadku ubezpieczeniowego. W przypadku ujawnienia uszkodzeń nieuwzględnionych w kalkulacji kosztów naprawy lub w protokole szkody, Ubezpieczony lub Ubezpieczający zobowiązani są poinformować o tym (...), w celu umożliwienia (...) potwierdzenia zakresu uszkodzeń i uwzględnienia ich w kalkulacji kosztów naprawy lub w protokole szkody.

2. Koszty naprawy pojazdu ustalane są w oparciu o ceny usług i części zamiennych stosowanych w RP w dniu ustalenia odszkodowania.

3. Z zastrzeżeniem ust. 4, koszty naprawy pojazdu ustalane są na podstawie następujących cen części zamiennych zakwalifikowanych do wymiany:

1) w wariantcie „Warsztat z opcją serwisową” – cen części oryginalnych serwisowych;

2) w wariantcie „Warsztat z opcją optymalną”:

a) cen części oryginalnych serwisowych, pomniejszonych w zależności od okresu eksploatacji ubezpieczonego pojazdu według wskaźnika okres eksploatacji pojazdu - procent pomniejszenia do 3 lat 30%. Jeśli w trakcie eksploatacji pojazdu dokonano wymiany części (zespołów) lub wyposażenia pojazdu udokumentowanej rachunkami, pomniejszenie cen wymienionych elementów ustala się indywidualnie z uwzględnieniem okresu ich eksploatacji;

b) cen części oryginalnych,

c) cen części porównywalnej jakości.

4. Jeżeli w systemach A. lub E. dostępne są części różnego rodzaju, o których mowa w ust. 3 pkt 2, lub części tego samego rodzaju, o których mowa w ust. 3 pkt 2, ale pochodzące od różnych producentów, (...) ustala wysokość odszkodowania uwzględniając części o najniższej cenie, przy czym w przypadku części oryginalnych serwisowych uwzględnia się cenę pomniejszoną według zasad określonych w ust.3 pkt 2 lit. a.

5. Z zastrzeżeniem ust. 7 i 9, wysokość odszkodowania ustala się na podstawie uprzednio uzgodnionych przez (...) z Ubezpieczonym kosztów, z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 2–4 i sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez Ubezpieczonego warsztacie wykonującym naprawę, w oparciu o zasady zawarte w systemie A. lub E., z zastosowaniem:

1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu;

2) stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające

na terenie miejsca naprawy pojazdu;

3) cen części zamiennych ustalonych stosownie do ust. 3 i 4;

4) cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A. lub E..

8. Jeżeli umowę ubezpieczenia zawarto w wariantcie „Warsztat z opcją serwisową” a Ubezpieczony wnioskuje o ustalenie wysokości odszkodowania według wyceny, wysokość odszkodowania jest ustalana na podstawie wyceny sporządzonej przez (...) według zasad zawartych w systemie A. lub E., z zastosowaniem:

1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu;

2) stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty działające na terenie siedziby Ubezpieczającego lub Ubezpieczonego lub

osoby uprawnionej do korzystania z pojazdu, której mowa w § 2 ust. 15 lit. a;

3) cen części zamiennych zawartych w systemie A. lub E., ustalonych stosownie do ust. 3 pkt 2;

4) cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A. lub E..

9. W razie nie przedstawienia rachunków lub faktur VAT, o których mowa w ust. 6, (...) wypłaca bezsporną część odszkodowania na podstawie wyceny sporządzonej przez (...) według zasad opisanych w ust. 8. Dokonanie wyceny

w sposób przewidziany w ust. 8 nie pozbawia Ubezpieczonego możliwości ustalenia wysokości odszkodowania na zasadach określonych w ust.5, po przedłożeniu rachunków lub faktur VAT, o których mowa w ust. 5.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części. Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty w tym przede wszystkim wyceny dokonane na zlecenie powoda oraz przez stronę pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego szkody.

Podstawa i zasada odpowiedzialności strony pozwanej były bezsporne. Spór między stronami dotyczył wysokości szkody poniesionej przez powoda oraz słuszności żądania odszkodowania za utratę wartości rynkowej pojazdu powoda.

Według art. 805 § 1 k.c. przesłanką odpowiedzialności ubezpieczyciela jest zaistnienie przewidzianego w umowie wypadku, a więc powstanie szkody w mieniu ubezpieczającego pozostającej w związku przyczynowym z tym wypadkiem (art. 361 kc).

W świetle tego zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa swojego działania. Szkodą w mieniu jest wszelki uszczerbek majątkowy. W przypadku dobrowolnego ubezpieczenia majątkowego (...) C. to umowa określa zasady i granice odpowiedzialności ubezpieczyciela. W niniejszej sprawie konieczne było ustalenie kosztów naprawy pojazdu powoda.

Ustalenie kosztów naprawy wymagało wiedzy specjalnej, co obligowało Sąd, na mocy art. 278§1 k.p.c., do dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki pojazdów samochodowych i kalkulacji warsztatowej analizy rachunków mgr inż. J. Z.. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym przede wszystkim opinia biegłego sądowego, w szczególności załączone do niej raporty optymalizacji części zamiennych, kosztorys nr 2 oraz wyjaśnienia biegłego złożone podczas rozprawy 5 lipca 2018r. pozwoliły na ustalenie kosztów naprawy samochodu powoda. Biegły sądowy wykonał opinię, w której w kosztorysie nr 2 zawierającym wariant – warsztat z opcją optymalną skalkulował części zamienne i normalia na 8785,85 zł. Biegły, jak słusznie zarzucił pełnomocnik pozwanego, nie uwzględnił dostępnej w czasie wykonywanej optymalizacji części zamiennych – części zamiennej w postaci maski silnika w jakości P o wartości 704 zł. W związku z tym w kosztorysie zamiast ceny tej części 704 zł przyjęto wartość 1530 zł, a zatem cenę wyższą o 826 zł. Pozostałe dostępne na czas optymalizacji części oryginalne o jakości Q w kosztorysie nr 2 zostały uwzględnione. Z tego też względu Sąd, uznając zarzut strony pozwanej do opinii biegłego w tym zakresie za uzasadniony, obniżył ustalony przez biegłego w kosztorysie nr 2 koszt naprawy pojazdu netto z kwoty 17641,20 zł o 826 zł tj. do kwoty 16815 zł.

Sąd uznał za nieuzasadniony zarzut strony pozwanej, że biegły wbrew postanowieniom §24 ust. 3 pkt 1 a OWU nie dokonał pomniejszenia cen części oryginalnych serwisowych o 30% z uwzględnieniem okresu eksploatacji pojazdu do 3 lat. Mając na uwadze bardzo krótki okres eksploatacji pojazdu przez powoda należało zgodnie z postanowieniami OWU ustalić zasady pomniejszania cen części indywidualnie. Znaczenie w tym zakresie miał fakt, że pojazd powoda był w chwili zdarzenia nowy, od chwili jego zakupu i pierwszej rejestracji 9 kwietnia 2014r. do chwili zdarzenia w dniu 24 maja 2014r. upłynęło zaledwie 1,5 miesiąca. W takich okolicznościach zdaniem Sądu brak było podstaw do stosowania przewidzianych §24 ust. 3 pkt 1 a OWU zasad obniżania cen części oryginalnych serwisowych o 30%. Stąd ceny części oryginalnych serwisowych należało w całości uwzględnić w kosztorysie.

Zgodnie z postanowieniami OWU AC, w przypadku kosztorysowej wyceny kosztów naprawy, strona pozwana w każdym przypadku, niezależnie od wykupionego wariantu (serwisowy czy optymalny) dokonywała wyceny tych kosztów zgodnie z § 24 ust. 8 OWU, stosując ceny części zamiennych według wariantu optymalnego. Koszty naprawy samochodu powoda, po uwzględnieniu korekty związanej z ceną maski silnika na 704 zł zamiast 1530 zł wynosiły, zgodnie z opinią biegłego i kalkulacją z dnia 19 kwietnia 2018 r. 16815,20 zł netto.

Jednocześnie odnosząc się do zarzutów do opinii biegłego podniesionych przez pełnomocnika powoda, należało uznać je za całkowicie chybione. Pełnomocnikowi powoda zdaje się umknęło, że odpowiedzialność strony pozwanej wynikała z zawartej między stronami dobrowolnej umowy autocasco, a nie z tytułu odpowiedzialności deliktowej sprawcy szkody w ramach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W związku z tym wskazywana przez powoda szkoda w postaci utraty wartości pojazdu, czy też utraty gwarancji pojazdu, nie mogły być uwzględnione. Taki wypadek ubezpieczeniowy nie został przewidziany w umowie ubezpieczenia AC zawartej między stronami oraz jej warunkach ogólnych. Na marginesie należy zauważyć, że powód miał możliwość uzyskać od strony pozwanej naprawienie szkody w pełniejszym zakresie, gdyby skorzystał z wariantu „warsztat z opcją serwisową” i bezgotówkowo dokonał naprawy pojazdu w autoryzowanym serwisie samochodowym.

Z powyższych względów Sąd, poza nieznaczną korektą, uznał wykonane przez biegłego mgr inż. J. Z. ustalenia wartości kosztów naprawy za prawidłowe i rzetelne.

Mając na uwadze, że powód otrzymał od strony pozwanej w postępowaniu likwidacyjnym odszkodowanie w kwocie 7722,19 zł, pozostała do wypłaty kwota 9093,01 zł (16 815,20 zł – 7722,19 zł). Stąd żądanie zasądzenia dalszej kwoty 9093,01 zł tytułem odszkodowania, stanowiącej różnicę pomiędzy ustaloną szkodą w pojeździe a wypłaconym przez stronę pozwaną odszkodowaniem, zasługiwało w pełni na uwzględnienie.

W ocenie Sądu dalej idące powództwo zarówno co do kosztów naprawy pojazdu, a zwłaszcza z tytułu utraty wartości rynkowej pojazdu o 4600 zł, podlegały oddaleniu.

W tych okolicznościach Sąd uwzględnił powództwo co do kwoty 9093,01 zł roszczenia z tytułu odszkodowania o odsetkach orzekając zgodnie z art. 481 k.c. i art. 482 § 1 k.c. oraz art. 817 k.c. i art. 455 k.c. Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powód nie wykazał kiedy zgłosił szkodę, ani też kiedy wezwał stronę pozwaną do zapłaty dalszego odszkodowania. Niewątpliwie jednak, co wynika z treści pisma strony pozwanej z 18 sierpnia 2014r. skierowanego do powoda (k. 45), powód pismem z 7 lipca 2014r. zażądał ponownej kalkulacji szkody w oparciu o prywatną wycenę z 28 czerwca 2014r. Wymagalność roszczenia o zapłatę dalszego odszkodowania, ponad kwotę bezsporną i wypłaconą w postępowaniu likwidacyjnym ustalić należało zgodnie z art. 455 k.c. Świadczenie to powinno zostać spełnione niezwłocznie po wezwaniu do zapłaty, które niewątpliwie dotarło do strony pozwanej w dniu kiedy odpowiadała ona na pismo powoda, a zatem 18 sierpnia 2014r. Powód nie udowodnił przy tym, aby wymagalność tego roszczenia nastąpiła wcześniej.

Z tych też powodów powództwo podlegało uwzględnieniu co do kwoty 9093,01 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 18 sierpnia 2014 r.

W pozostałym zakresie powództwo jako nieuzasadnione, z przyczyn wyżej wskazanych podlegało oddaleniu.

O kosztach orzeczono po myśli art. 100 k.p.c i dokonano stosunkowego rozdzielenia kosztów postępowania, zgodnie z wynikiem procesu, przyjmując że powód wygrał proces w 48%. Koszty procesu w niniejszej sprawie wyniosły łącznie, za dwie instancje 15365,61 zł, w tym opłata sądowa od pozwu 948,- zł, koszty zastępstwa powoda w I instancji 4817,- zł, koszty zastępstwa strony pozwanej w I instancji 4817,- zł, łączne koszty wydania opinii przez biegłego 1728,61 zł, opłata od apelacji 655 zł, koszty zastępstwa powoda w II instancji 1200,- zł, koszty zastępstwa strony pozwanej w II instancji 1200,- zł. Zgodnie z wynikiem procesu powód powinien ponieść 52% tych kosztów tj. 7990,12 zł, strona pozwana zaś 48 % tych kosztów tj. 7375,49 zł. Tymczasem powód poniósł w niniejszej sprawie koszty w łącznej kwocie 8465 zł, w tym opłata sądowa od pozwu 948,- zł, koszty zastępstwa procesowego 4817,- zł i 1200 zł oraz 1500 zł zaliczka na wydatki związane z wynagrodzeniem biegłego.

W związku z powyższym strona pozwana zobowiązany jest zwrócić powodowi zapłacić kwotę 474,88 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w niniejszej sprawie (8465 zł - 7990,12 zł). Ponadto strona pozwana powinna pokryć

pozostałe koszty sądowe i uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku 228,61 zł tytułem wydatków tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa na pokrycie kosztów sporządzenia opinii przez biegłego.